

ھەدەرە خانى

شەو پاشكابوو، موسەجەلەكەمان كارى دەكرد، شىرىتەكە ئارام ئارام ھەلدەوئىزندانار. گۇرانىيە كوردىيە خۇشەكانمان يەك لە دواى يەك دەبىستىن. ھەر من و ئەو بووین. كەسى دىكەمان بەدەورەو ھەبوو. پىرە مات و بىدەنگ بوو، چاوە لىل و سىسەكانى لىك نابوون، جگەرە لەنىو ئەنگوستە رەق و تەقەكانىدا دووكەلى دەكرد و بە خۇرايى دەسووتا. دەنگى ھەسەن زىرەك و خالەقى و مەلا ھوسىنمان گوى لى دەبوو.

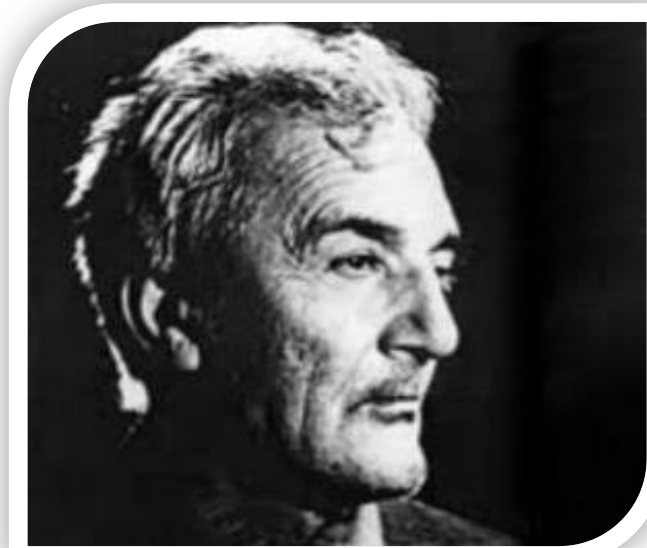

شىرىت گەيىشتە سەر دەنگى "ماملى" كە دەمزانى زۇرى پىخۇشە. كەچى لەپر وەك گۇزىكىان ئاوى سارد پىدا كرىبى. تىكرا بوو، داچلەكى چاوى ھەلپرى، دەوروبەرى خۇى بەسەر كرىدەو و بە دەنگىكى نووسا و لەرزۆك كە دەتگوت لە بنەبانى ئەشكەوتەو دى گوتى: "كاكە بەسە تۆ خوا بىدەنگى كە" دەسبەجى ئەنگوستم لەسەر دوگمەى موسەجەلەكە داگرت.

بەلام سەرم سورما و لە دلى خۇمدا گووتم:

يانى چى؟ بۇ واى بەسەر ھات؟ بۇ رەنگى بزرکا؟ بۇ پەشۇكا؟ بۇ تكاى لىكردم موسەجەلەكە بكوژىنمەو؟ خۇ ئەو دۇستى نىزىكى ماملئىيە، ماملئى زۇر خۇش دەوى و گۇرانىيەكانى گەلىك پى خۇشن. جاران كە گۇرانىيەكانى ماملئىمان لىدەدا سەرتاپاى دەبوو

به گوی و مووی لی نه‌ده‌بزوت، ده‌بوو ئیمه‌ش ورتهمان له‌بهر نه‌یه‌ته‌ده‌ر، ده‌نا لی‌مان تووره‌ده‌بوو، ده‌یگوت:

"دهنگی زولال و ئاسمانی ئەم
هونه‌رمه‌نده‌خه‌مم ده‌په‌وینێ، کول
و کۆم داده‌مرکیئێ، ئۆخژنم ده‌خاته
نیو دل و ده‌روون".

ئه‌دی چۆنه‌ئه‌مشه‌و گۆراوه؟ بۆ
نایه‌وی گوی له‌ده‌نگی ئەم
خۆشخوانه‌مه‌زنه‌بی؟
دوو مژی تووندی له‌جگه‌ره‌که‌دا
دووکه‌لی به‌زار و تفنکدا هاته‌ده‌ر،
به‌تووره‌یی له‌ژیر جگه‌ره‌که‌یدا کوژان‌دییه‌وه

و هه‌لی پرواند. دیسان مات بۆوه، هه‌ناسه‌یه‌کی سارد و درێژی هه‌لکێشا، لیوی کرۆشت،
ده‌ستی وه‌به‌ر چه‌نه‌ی دا و چاوی بی ترووکان له‌سووچیکێ ژووره‌که‌بری. خه‌میکێ قوول،
ئازاریکی بی ئامان و ده‌ردیکێ گرانی له‌سیمادا به‌دی ده‌کرا. وه‌ک پیره‌هه‌لۆیه‌کی بال
وه‌ریوی چه‌نگ شکاوی له‌پاو که‌وتووم ده‌هاته‌پێش چاو. وی ده‌چوو بیر له‌پۆژانی
خۆشی و هه‌ره‌تی لاوه‌تی خۆی بکاته‌وه‌که‌تازه‌به‌هیوا نییه‌بگه‌پێته‌وه‌.
له‌میژ بوو هاو‌ده‌م و هاو‌ده‌نگ بووین، باشم ده‌ناسی و ده‌مزانێ ئه‌و کاته‌ی کۆنه
برینه‌کانی ده‌کولینه‌وه‌و ناسۆره‌کانی ته‌شه‌نه‌ده‌بنه‌وه‌و ژان له‌ده‌روونیدا په‌نگ
ده‌خواته‌وه‌، تووشی ئەم حاله‌ده‌بی پێی خۆش نییه‌بیدوینین.
جاری وا به‌جیم ده‌هیشته‌، لیی ده‌گه‌پام به‌ته‌نی له‌نیو خه‌مه‌کانیدا بتلیته‌وه‌و خۆی

دەرمانىك بۇ دەر دەكەي بدۆزىتەو. بەلام ئەمجارە لىم بوو بە وەسوسە، نەمدەزانى بۇ
واى بەسەر هات؟ دەمويست ھەرچۆنى بى لەم رازە بگەم، جگەرەيەكم بۇ داگىرساند و دامە
دەستى.

بزەيەكى تال لىوہ وشك و بەبارەكانى لىك ھەلپچرىن، ئەم بزە غىرەتى لەبەر نام بللىم:
"مامە گيان! پىم سەيرە ئەوہ بۇ لە ماملى زىز بووى؟ خو تو جاران ماملىت بە
ھونەر مەندىكى گەورە ناو دەبرد و گۆرانىيەكانت زور پى خوش بوون."
كەمىك بە توورەيىيەوہ گوتى:

"من لە ماملى زىز بووم؟ نا، ئەم تاقە گۆرانىيەم پى خوش نىيە."

گوتم:

"نەكا ھەواى گۆرانىيەكە نارەسەن بى؟"

لەبىرم بوو دەگەل ئەو ھەموو رىزەي بۇ ماملى دادەنى رەخنەشى لى دەگرى و پىي
ناخوشە جار جار ھەواى نارەسەن دەلى كە ماىەي مۆسىقاي بىگانەيان پىوہ ديارە.
زور جار دەيگوت چونكە ماملى خوشخوانىكى گەورە و بەناوبانگە و دەنگى داخوازى زورن
و لاوہكان وەدووى دەكەون، زياتر لەو كەسانەي ناشيانە و نەزانانە ئەم كارەي دەكەن،
بەلام خەلك پىشوازيان ناكا، زيان لە مووزىكى نەتەوايەتيمان دەدا.
گوتى:

"كارم بە رەسەنى و نارەسەنى ھەوايەكە نەداوہ، دەنگى ماملىم لە ھەموو حاللىكدا پى
خوشە، بەلام تەعبىرىك لە شىعرى سەربەندى گۆرانىيەكەدا ھەيە كە ئازارم دەدا و گەلىكم
ئازار دەدا."

گوتم كام ته عبير؟ ده مويستبه وردبوونه وه له ته عبيره كه رازه كه بدؤزمه وه و مه ته له كه هه لئيم.

گوتى: ته عبيرى (گه ييمه هه وارى خالى). ئەم ته عبيره بیره وه ريبه كى كۆن و تالم دئيتته وه ياد، كه رابردنى پۆژگار و تال و سويى ژيان تا ئىستا نه يتوانيوه ژيله موى فه راموشى به سه ردا بكا.

هه ودا كه م هئنده ي ديكه لى ئالۆز بوو، دلّم هئنده ي ديكه كه وته خرت و پرت. خوايه ده بى ئەم چه ند ووشه ساكارانه چ بیره وه ريبه ك بخه نه وه يادى ئەم پيره، زوره انه، په نجه رۆيه؟ كه له ژيانى دريژ و پر مه ترسى خويدا تووشى كاره ساتى گه ليك گه وره و گران و پروداوى فره به سام و تال هاتوو. زۆرى په نج و كویره وه رى و ئاواره يى و ده به ده رى ديوه، سارد و گه رمى پۆژگارى چيشتوو و شه و و شه ونخوونى كيشاوه و له گژ به دكاران پۆچوو و له بهر زۆرداران داي نه نواندوو و له پيناو ژياندا زۆر جار تا ليوارى گۆر پويشتوو. نه مده ويرا بيهاروو ژينم، له خۆم رانه ده دى لى بپرسم، دلنيا نه بووم وه لامم ده داته وه، كه م وابوو پريسكه ي دللى بۆ كه س بكا ته وه و رازه كۆنه كانى بدركىنى، ناچار بيده نگ بووم و چاوم له سه روسيماي پياوانه و پيرانه ي برى، ئەويش كر و مات بوو. ديار بوو ده رىاي ده روونى شه پۆلان ده دا و كووره ي له جوشى هه ناوى ئاورينگان داوى. پاش ماوه يه ك بيده نكي شريته كه م له دوو دا تا گۆرانىيه كى ديكه ي مامليم دۆزيه وه، ده نگم دايه، پيره هوشى هاته وه به رخوى، سوورايى خوشى و شادى له كۆلمه سيس و چرچ و بى ره نكه كانيدا پهيدا بوو. به تاسه وه گوئى بۆ گۆرانىيه كه هه لخت تا ته واو بوو. به زه رده خه نه وه گوتى:

"برا! تۆ ئەوهم بۆ ليده بزانه پيم خوشه يا نا؟"

هه ستا خهريك بوو برؤا به پرووه له ماللوى پيشم لى گرت و گوتم:

پیت نه گوتم ئەم گۆرانییه چ بیرەوهرییهکت دەخاتەوہ یاد و ئەوہندەت ئازار دەدا؟
چرژا، لیوی لەرزین، نیوچاوانی گرژ کرد و گوتی "لەم دونیا پان و بەرینەدا ھەموو کەس
ھیندیکی پازی ئەوتۆ ھەن کە بۆ نیزیکتەرین کەسیان ناگێریتەوہ و دەگەڵ خۆیان دەباتە
ژیر گۆل. ئەم پازە ی منیش لەوانە، تا ئیستا کەس لێی نەبیستووم. تۆش بیزانی چ
قازانجت پێ ناگا و نەیزانی چ زیانت لێ ناکەوی."

زانیم زۆر قەلس نییە بۆیە گوتم:

نازانم بۆ ئەوہندەم پێ خۆشە لەو پازە بگەم، بەلام ئەگەر درکاندنی زانی بۆ تۆ ھەبێ
گرنەت لێ ناگرم.

زۆر توند کۆکی، دەستی بە سنگەوہ گرت و دانیشتەوہ و گوتی:

"پیاو، واز ناھینی، لەکۆلم نابیتەوہ، دەوەرە بۆت بگێرمەوہ: ئەو سەردەمە ی من لە تافی
لاوەتی دا بووم، ھیشتا شەری دووھەمی جیھانی نەقەوما بوو. دنیا ئەو ھەموو ئالوگۆرە ی
بەسەردا نەھاتبوو، ژیان زۆر ساکارتر بوو و بەتایبەتی ولاتەکە ی ئیمە لە ئیستاش
پاشکەوتووتر بوو. ھیچ شاریکی کوردستان بەرق و کارەبای نەبوو، ھیشتا لە دیھات
چرای پۆن گەرچەک چۆلە چرا مابوون و ئاگر بە بەرد و ئەستی ھەلدەکرا. ھەرچەند تاک
و تووک ئۆتۆمبیل بە رینگ ناخۆش و ناھەموارەکانیدا رادەبردن. بەلام ھیشتا باشترین
مالی سواری ئەسب بوو. شازدە، حەقدە ساڵە بووم کە دەستم لە خویندن ھەلگرت و
چوومەوہ دێ. باوکم ئەسپیکی زۆر جوان و باش و تەفەنگیکی راویی دامی، وەک ھەموو
دنیا ھەبێ وا بوو، زۆرم شایێ بە خۆم بوو.

هه موو پوژئ به يانی زوو سوار ده بووم و به دهشت و مه زادا ده گه پام، پاش نیوه پو یانیش
دهستم ده دایه تفهنگ و ده چوومه پاو.

پاییز داها، کار و بار له که می دا، پاو خوستر بوو، پوژئیک پیره پاو که ریک پیی گوتم
کهو رهو دهستی پی کردوو، کهویکی زوری تهره که مه له فلان کیو کو بوونه وه که ههم

ماندوون و ههم ناشارهزا، راویان خوښه و کوشتینان هاسانه، نه‌گهر زوو لییان وه‌خو
نه‌که‌وی به‌رهو گهرمیین دهرپون و له کیست ده‌چن.

به‌یانی ده‌ستم دا تفهنگ له لاقانم وهرینا و خوښم گه‌یاندو چیا. راستی ده‌کرد، وه‌ک خیز و
خولی که‌و لی بوو، ههرچهن ناشی بووم و راوم نه‌ده‌زانی و باشم نه‌ده‌نگاوت، دیسان
زورم کوشت.

نیوارئ ماندوو و شه‌که‌ت، به‌لام شاد و به‌که‌یف به‌رهو مال بوومه‌وه، یه‌که‌م جار بوو
تووره‌که‌ی راویم نه‌وه‌نده‌ی نیچیر تیدابی، لام دا سهر کانیاویک که‌میک به‌سه‌یمه‌وه.
ته‌ماشام کرد ره‌شمالیکی گه‌وره له‌سه‌رچاوه کانیه‌که‌هه‌لدراوه. ریگام به‌به‌ر دهرکی
تاو‌له‌که‌دا بوو، دیتم کیژیکی بالابه‌رزی، به‌ژن باریک، گه‌ندومی، کولمه‌ سووری، چاو و
برو پره‌ش و که‌زی شوپری زور جوان و ره‌زا سووک له‌به‌ر دهرکی چادر پراوه‌ستاوه و ته‌شی
ده‌پرسی. لی نیزیک بوومه‌وه، به‌راستی چه‌په‌سام و پیم له‌ به‌ند چوون، به‌ شه‌رمه‌وه
سلاوم لی کرد. لام وا بوو جوابم ناداته‌وه و خوی له‌ ژووری داوئ. که‌چی به‌ پروخوسی
جوابی دامه‌وه، به‌ گهرمی به‌خیره‌اتنی کردم و گوتی: فهرموو لاده چامان سازه پیاله‌یه‌ک
چا بخووه. گوتم: پوژم لی دره‌نگه، ناگه‌مه‌وه، به‌ زیاد بی. به‌لام له‌ دلی خو‌مدا زورم پی
خوش بوو لاده‌م و هیچ نه‌بیتاویک له‌ به‌ژن و بالا و ره‌نگ و پووی نه‌م کیژه ناسک و
نازدار و شوخ و له‌باره بفکرم، که‌ ههر نه‌مجار چاوم پی که‌وتووو و نازانم خه‌لکی کوییه
کچی کییه؟ خهریک بوو بروم و تیپه‌پم ده‌ستی به‌ سویندان کرد و گوتی: نابج بروی.
چوومه ژوور له‌ لامیردانی، لیفه‌یه‌کی خاوینی بو له‌سهر لبادان پراخستم.
چووه کولینئ هینده‌ی فووی له‌ قه‌ننه‌ی که‌ی، که‌ولیک نان و جامیک شیریز و پون و
تاسیک دوی ترشی ساردی له‌ پیش دانام. بو خوشی شانی وه‌ دیره‌گی تاو‌لی دا و
پراوه‌ستا. تا پتری تی ده‌فکریم زیاترم پی جوان بوو، نه‌مده‌توانی چاوی لی بتروکینم.

ئەویش چاوی لە من
نەدەتروکاند، گوتم بۆ
پاوەستاوی، دانیشه. بی
پەروایانە زۆر لە نیزیکم
دانیشت، ئەو لە من باو
خۆشتر بوو، پەنگبوو
یەک دوو ساڵ لە من
بەتەمەنتر بی، ئەو
گەرە کچ بوو و من مێر

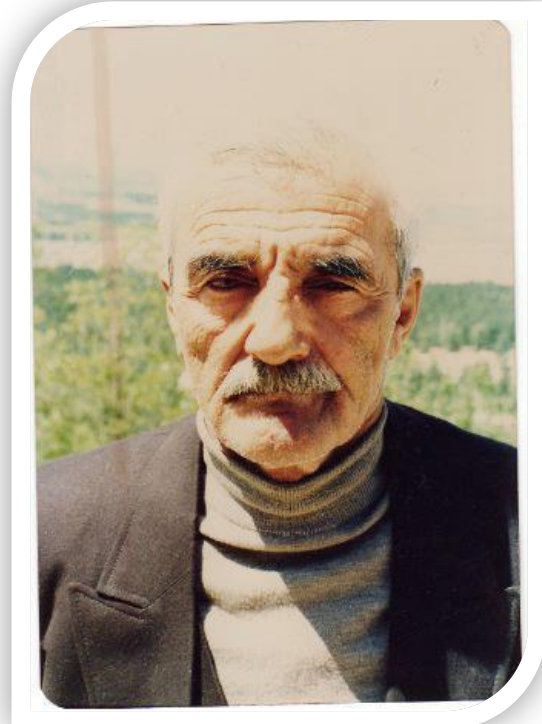
منداڵ، دیار بوو لە دلداریشدا

ئەزموونی زیاترە. وردە وردە، شەرمم شکا و لیم پرسی: ناوت چییە؟ کچی کچی؟ بە
پاشکاوی و بە دەنگیکی سىحراوی گوتی: ناوم هەمینە، کچی پیاویکی مەپداری دەولەمەند
بوو، مالىان پىگای چوار پۆژى کاروانى لىرەووە دوور بوو. بە دواى لەوەرگەدا گەیبوونە
ئێرە. گوتی: چوار بێریم دەگەلن ناردوومە ئاوردووان. خۆم پێ رانەگیرا و گوتم: خۆشم
دەویى. بە نازەووە پیکەنى و گوتى ئەیهەرۆ! (کەنگر و قوماش نابنە ویلداش). کورتى
ببرمەووە لە ماوہیەکی کورتدا نامۆییمان لە نىواندا نەما.

بەلینى پىدام هەموو پۆژى پالینى بۆم بێتە بن بەردىک کە لەودیوى چادەرەکیان بوو.
هەموو پۆژى بی نیوبر بە بیانووی راو دەچووم یا باشتر بلیم دەفریم بۆ ژوانگەکەمان.
هەموو جارێ کە دەچووم ئەو لەویندەری چاوەنوارم بوو. بە هیچ زمانیک ناتوانم خۆشى

و شادی ئەو ماوەت بۆ بگێرمەووە کە پیکەووە پامانبوارد. بەلام خۆشترین دلداریم بوو. پوژیکیان بە عادەتی پوژان دەستم دا تەفەنگ و لە بەندەن هەلبووم. هەوراز و سەربەرەژیرم نەدەزانی. هک نا دەفریم، دەمویست زووتر بگەمە جی ژوان، دەمەویست زووتر چاوم بە چاوی (هەمین) بکەوێتەووە، دەمەویست لەشە نەرم و نۆل و گەرم و گۆرەکەیی لە ئامیز بگرم. چاوی لە چاوە جوانەکانی بپریم. لێووە ناسک و ئالەکانی بمژم. مەمکە تورت و خەرەکانی بگوشم. دەمویست گویم لە دەنگە خۆش و ناسک و خەمپەوینەکەیی بی. خۆی بەقوربان و سەدەقە بکەم. هەرچەند پێگاکەم زۆر نزیك نەبوو بەلام زۆر زوو خۆم گەیاندى. پشوووم سوار بوو هەناسە بپرکەم گەیشتی. چووومە بن بەردەکە کەسی لێ نەبوو. دلم

داخووبۆ نەهاتوووە؟ بۆ دیار نییە؟ لێم نەتۆرابی؟

نا نا دوینی بە خۆشی لێک جوئی بووینەووە. ئاگام لێ بوو تا ئاوا بوو چەند ئاوری ئاسکانەیی لێ دامەووە. باوکی بە کەین و بەینەکەیی نەزانیبی؟ ئەو پرسیارانەم لە خۆم دەکرد و وەلامیکم بۆ نەدەدۆزرایەووە، دەتگوت لەسەر پۆلوان دانیشتوووم، حەجمینم لێ هەلگیرا، ئۆقرەم لێ برا، چیدی خۆم بۆ زەوت نەکرا. بە سینگە خشکە لە بستۆکە ئاوا بووم، ئەو دەمی زانیم چم لێ قەوماووە؟

رەشمال لە جیی خۆی
 نەمابوو. دەگەرام بۆ جی
 ھەوارەکە. لەوێ دانیشتم.
 لیت نەشارمەو، تیر تیر
 گریام و شینیکی باشم گێرا.
 قەت ھەمینم نەدیتەو.
 نازانم ماوہ یا مردووہ؟
 ئەگەر مابێ دەبێ ئەویش
 وەک من پیر و کەنفت
 بووبی، بەلام ھەرگیز
 فەرامۆشم نەکردووہ و ئیستاش

لە خیالدا وەک کچە جوانەکە ی ئەودەم دەیتە پێش چاوی. ناتوانم بەخۆمی بسەلمینم پیر
 بووہ و پیری دزیو و ناشیرینی کردووہ. سی سال بەسەر ئەو پۆژەدا پابواردووہ. منیش
 دنیاام زۆر قوونەکەو کردووہ لە تالی و ناخۆشییان پاهاتووم و پۆژگار خاراندوومی. بەلام
 ھەرچەن جارێک بەسەر ھەواری خالیدا کەوتووم بەخۆم نەبووہ گراوم". مامە پیرە ھەستا
 بپروا لە حالیکدا کە گریانی لە ئەوکی گیرابوو و فرمیسکی لە چاواندا قەتیس مابوون،
 چەند ھەنگاویک پۆیشت و ئاوریکی لیدامەوہ و گوتی:

"بۆیە گوتم ئەم گۆرانییە لی مەدە!"

ھێس